

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIV. ZATURDAG den 6den MEI, 1826. N. 18

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Weduwe Wm Lee

UITTREKSELS VAN NEDERLANDSCHE KOURANTEN.

's Gravenhage, 4den Jan.—Gedurende den jare 1825 zyn te Amsterdam uit Zee gearriveerd 1606 schepen, waaronder 2 van Canton, 12 van Batavia. 55 van Suriname, 4 van Curaçao, 3 van Demerary, 4 van Berbice, enz. (123 minder dan in 1824.)

Madrid, 9den Jan.—Sedert de oprigting van den Staatsraad, heeft zich het gerucht van eene verandering des ministeries verlevendigd; men zeide evenwel dat de hertog de l'Infantado en de heer Ballesteros derzelver plaatsen zouden behouden, tot vorming van het middenpunt des nieuwen raads; maar wie zyn de genen waaruit dezelve overigens zal bestaan; het is te vreezen, dat zy het niet beter zullen maken, dan hunne talryke voorgangers. Die het einde wil, wil ook de middelen, dit is eene doorslaande waarheid; maar hier verlangt men het doeleinde en ontbeert al de middelen om tot hetzelve te geraken. Sedert 1814 tot 1819 heeft men het ministerie alle maanden zien hernieuwen; het constitutionneel gouvernement was eenigzins standvastiger, toen werden de ministers slechts door de partyen omver geworpen; dank zy het vertrouwen waarmede de Fransche kapitalisten de leeningen aanvulden, zoo was er geld voorhanden. Sedert de terugkomst des konings zyn de ministers niet vaster gevestigd geweest; onderling verdeeld, hebben zy de leeningen, welke men trachtte aan te gaan, tegen gewerkt. Zy, die zich tegen dezen maatregel verklaarden, kreten denzelven als woekerhandel uit, zeiden, dat men den ondergang des staats wilde bewerken en dat de grond van Spanje genoegzame hulpbronnen opleverde, van welke men gebruik konde maken, zonder zyne toevlugt tot de vreemden te nemen, met welke men altyd zeer schadelyke speculatien had gedaan. Men moet veronderstellen dat men, ondanks de plaats grypende tegenwerking, ter wederzyde in goede trouw verkeerde, maar beide partyen bedrogen zich even zeer: 1. Omdat elke leening, welke men getracht zou hebben aan te gaan, het lot gehad zou hebben van die van Guebhard, en dat men wist dat het gouvernement een stelsel volgde, hetwelk het vertrouwen verwyderde, en geene hoop gaf tot rembours. 2. Omdat de andere party slechts bespiegelingen voor zich had, welke zy nimmer in werking heeft kunnen brengen.

De adel en de geestelykheid bezitten de groote grondeigendommen, en de voorregten, welke zy genieten, ontheffen hen van het betalen der belastingen. De landlieden zyn dus de eenigen op welke deze last drukt, maar wyl men reden heeft om hen te ontzien, zoo durft men hen niet dwingen. Wat den handel betreft, wel verre van denzelven aan te moedigen, zoo heeft men denzelven vernield; die genen der kooplieden, welke om hunne denkwyze vervolgd zyn geworden, hebben hunne kapitalen buiten 's lands overgebragt, anderen hebben zich uit hunne zaken geretireerd, en die weinige kooplieden die nog overig blyven, onderdrukt men door belastingen, welke zy buiten staat zyn te voldoen. Voegt men nog by dezen stand van zaken, de ellende van het volk, de schaarschheid van de schatkist, den rampzaligen staat der troepen, van soldy en kleeding ontbloot, wat moet men dan van het gouvernement verwachten, en hoe kan hetzelve hopen, zich uit zynen tegenwoordigen toestand te redden? Waar moet men zulks aan wyten, aan de onkunde der ministers, of aan gebrek van middelen.

Londen, 13den Jan.—Te Chester is onlangs des nachts, door verzuim van den oppasser, uit eene menagerie van wilde dieren, een groote leeuw losgeraakt. De nachtwacht ontmoette, op zynen rondgang, het geweldige beest, dat statig voorttrad en alles met nieuwsgierigheid scheen te bekyken. Hy ging voorzigtig te rug en waarschuwde den eigenaar. Deze kwam met zyne huisgenooten; maar intusschen was de leeuw op de werf van eenen rytuigmaker geraakt en had zich aldaar boven op eene der koetsten nedergelegd. Het kostte weinig moeite aan den eigenaar om het zachtaardige dier naar beneden te doen stygen, waarna het eene jonge juffer, de dochter van den eigenaar, vreedzaam naar zyn hok volgde.

Parys, 24sten Jan.—In een blad, hetwelk voor ministerieel gehouden wordt, leest men den volgenden brief uit Kassel, van den 17den January:

"Thans hebben wy eenige ophelderingen ontvangen omtrent de onderscheidene gebeurtenissen, die voor een oogenblik het Russische ryk geschokt hebben. Wy hebben de zekerheid bekomen, dat het de Grieksche zaken zyn, die Alexanders reis naar Tagenrok veroorzaakt hebben en dat de grond van Konstantyns edelmoedige zelfopoffering geheel en al te vinden is in de kwestie wegens Griekenland.

"De eenparigheid der wenschen, te gelyker tyd door alle de vreemde diplomaten te Petersburg, voor en na de tyding van Alexanders dood, geuit, heeft de keizerinne moeder bewogen, om by haren zoon Konstantyn, niettegenstaande deszelfs proclamering door den senaat, die hem tot Autocraat aller Russen verklaarde, de noodige stappen te doen. Vraagt men, waarom die vorstin dezelve niet vroeger gedaan heeft, zoo moet men antwoorden, dat de beweegredenen, die haar daartoe genoopt hebben, alstoen nog niet bestonden, en eerst twintig dagen daarna bestaan hebben.

"De vreemde diplomaten, geene nieuwe instructien van hunne onderscheidene hoven behoevende in te wachten, en zich genoegzaam gemagtigd vindende door den aard van die, waarmede zy voorzien waren en die uitsluitend het vraagstuk wegens Griekenland ten voorwerp hadden, hebben zich in massa tegen alle ontwerp verzet, hetwelk vyandelykheden ten gevolg zou kunnen hebben, en hebben aangeboden, uit al hunne magt tot behoud van den staat van vreede mede te werken.

"Kortom, het kongres te St. Petersburg heeft vast besloten alle maatregelen te ondersteunen, welke de Porte zouden kunnen doen bewilligen in Alexanders vredelievende bedoelingen en in de wenschen der publieke meening ten behoeve der Grieken. Dit kongres schynt insgelyks belast, om van Rusland eene garantie te verlangen tegen alle vermeerdering der in Bessarabie gelegerde Russische armee.

"Eene vry erge onbescheidenheid had het geheim der mededeelingen geopenbaard, die in de laatste tyden tusschen Alexander en Konstantyn plaats gehad hadden. Deze ontdekking, gedaan door Engelsche en Oostenryksche agenten, die te Warschau geplaatst waren, had doen zien, dat Konstantyn verlof verzocht, om naar Taganrok en van daar naar het leger aan de Proth te reizen, en dat hy op het punt was om dit verlof te verkrygen. Het was op het oogenblik toen Konstantyn bevel tot zyn vertrek dacht te erlangen, dat hy de tyding kreeg van zyns broeders dood.

"Meer dan twee maanden voor dit treurgeval, waren de vreemde kabinetten verschrikt geworden, door de toebereidselen tot de reis des onderkonings van Polen, en de instructien, aan hunne ambassadeurs gezonden, in plaats van al gemeen en bewimpeld over vrees voor de waarschynlykheid eener opening der vyandelykheden te spreken, gaven onverbloemd die te kennen, welke de aanstaande verschyning van prins Konstantyn in Bessarabie hun inboezemde.— Men wil weten, dat een der bedoelde ambassadeurs al zyn vermogen had aangewend om zyne ambtgenooten te doen inzien, welk verschil er was tusschen de verschyning van den reizenden Alexander te Taganrok, en die van Konstantyn te paard aan de oevers van de Proth, aangemerkt al wat voorafgegaan was deed zien, dat Alexander niet de noodige voorzorgen genomen had, om de minste driftsvervoering (*vivacité*) te voorkomen, waaraan de Grootvorst zich zou hebben kunnen overgeven, wanneer hy eensmaal tegen over de Ottomannische legers staan zou.

"Uit dit alles is gemakkelyk af te leiden, hoe de Keizerin moeder, onderrigt van deze gezindheid der Europische kabinetten jegens Konstantyn, zoo gemakkelyk toegegeven heeft aan de eerste stappen, door de vreemde ambassadeurs gedaan, hoe zy den uitersten yver besteed heeft, om hiertoe met Konstantyn te onderhandelen en om de troonbestyging van Nikolaas te bespoedigen.

"Wat Konstantyn betreft, zonder eenigen twyfel heeft hy zyne volharding by zynen eersten troons afstand, zyne edelmoedigheid jegens zynen broeder en zyne kinderlyke gehoorzaamheid op eenen prys gesteld, zoo edel als zyne opoffering groot was, en deze prys kan niets anders zyn, dan Griekenlands bevryding langs den weg van diplomatische onderhandeling.

"In den weerkeerigen stand der mogendheden, vertoont zich in de eerste plaats Oostenryk, hetwelk in den stand tegenover de Porte niets kunnende winnen, daarby zwaar zou kunnen verliezen. Het heeft Konstantinopel gered, maar het is beneden Pruissen gedaald, terwyl het zich desniettemin by de Porte gecompromitteerd heeft, aan welke het, in de zaak der Grieken, onvoorwaardelyk regt had toegekend.

"In Duitschland trekt men de echtheid der brieven in twyfel, welke gezegd worden, door Alexanders weduwe aan de Keizerin moeder geschreven te zyn; men vindt dezelve te romantiek om ze voor echt te houden.

"Thans nu het congres te Petersburg, onder voorzitting van Keizer Nikolaas, zyne werkzaamheden hervat heeft, zal het publiek eerlang bekend worden met de vruchten dier groote zamenkomst en met den aard der besluiten, welke zy genomen zal hebben nopens het gewigtige vraagstuk, hetwelk de oorzaak van zoo groote gebeurtenissen geworden is."

Den 25sten Jan.—De Etoile berigt, dat de regerende Hertog van Anhalt Köthen die, benevens zyne gemalin, tot de Roomsch Katholyke kerk is overgegaan (en zulks den 13den January by proclamatie aan zyne onderdanen heeft aangekondigd) het vorig jaar, tydens eene reis, welke beide naar Parys gedaan hebben, in handen van den aartsbisschop dezer hoofdstad, tevens met de Hertogin zyne afzwering gedaan had, en dat alle de brieven van St. Petersburg overeenstemmen in de verzekering, dat Kiew het middenpunt is der Russische carbonari en dat het bybelgenootschap een der vermogendste middelen van verstandhouding onder hen zou uitmaken.

De algemeene vergadering der nieuwe republiek van Bolivar heeft gedecreteerd, dat de vlag van den staat tweekleurig zou wezen, namelyk groen en violet.

Betrekkelyk de zaken van Peru, heeft Bolivar, in de hem opgedragene hoedanigheid van opper bestuurder, verscheidene decreten uitgevaardigd. Het eerste bepaalt dat gelykheid de grondslag der constitutie is, en treedt vervolgens in byzonderheden omtrent den dienst der ingeborene Indianen, en de afpersingen en andere geweldenaryen, waar aan zy bevorens bloot gesteld waren: het decreet gelast, dat alle overeenkomsten tusschen de inboorlingen en derzelver meesters stiptelyk uitgevoerd en alle diensten met geld betaald zullen worden. Het tweede decreet betreft de verdeeling der lands-

ryen van de republiek. Het derde vernietigt alle erfelyke titels en met name het gezag en den titel van Cacique. Het vierde en vyfde betreffen de aankweking van den wol, die aan Peru byzonder eigen is, en loven daaromtrent premien uit. Het zesde decreet eindelyk heeft de oprigting van Lancaster scholen en het bestuur der posteryen tot voorwerp.

Van den Mein, 27sten Jan.—Volgens onze dagbladen heeft de Russische zamenzwering van den 26sten zeer uitgebreide takken in het binnenland, en hebben onderscheidene nasporingen aanleiding gegeven tot de meening, dat dezelve zich ook tot Kiew uitstrekt. Men voegt er by, dat de Russische regering den 3 ll. reeds eene officiele brochure heeft in het licht gegeven, de lyst behelzende van de voornaamste deelgenooten der gezegde zamenzwering. Derzelver namen en aantal worden echter voor als nog niet opgegeven.

EDICTALE CITATIE!

MET preálabel consent van Zyne Excellentie PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbynacht in dienst van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden Bonaire en Aruba en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

DOEN Mevrouw ANNA ELIZABETH GOUVERNEUR, Wedowe C. L. PARKER, Testamentaire Executrice, en de Weled. Heeren THEODORUS JUTTING, Testamentaire Executeur, ABM. DE MEZA, PHILIP ROBINSON en ABM. DE VEER JR. gezamenlyk Executeuren in den Boedel en Nalatenschap van wylen den Weled. Heer CORTLAND LOUIS PARKER, alhier gewoond en overleden, aan allen en een ieder, zoo hier te lande als elders wonende, adverteeren dat de genen die vermenen mogten eenige actie of pretentie te hebben ten laste gemelden Boedel, gehouden zullen zyn, dezelve hunne actie of pretentie, de zoodanigen alhier te lande wonende binnen den tyd van Acht dagen, en de uitlandigen binnen den tyd van Twaalf Maanden van heden af te rekenen aan de voornoemde Executrice en Executeuren te komen op en aangeven, ten einde gemelde Boedel tot finale likwiditeit kan worden gebragt.

DAGVAARDENDE de voornoemde Executrice en Executeuren al de genen die deswegens in gebreke mogten blyven vóór den Ed Achtb Raad van Civile en Criminele Justitie dezes Eilands, de inlandigen tegens den 25sten Mei dezes jaars en de uitlandigen tegens de Eerste Sessie van den Raad voornoemd in de maand Mei 1827, ten einde aldaar staande Rolle hunne actie of pretentie met de behoorlyke verificatien van dien in te brengen, op pœne dat tegens de non Comparanten zal worden geprocedeerd by default en verstek van actie.

Aldus voor de eerste maal gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 26sten April 1826.
Op den 4den Mei voor de tweede maal.
(w. g.) FERGUSON, Sec. ad int.

(TRANSLATION.)

CITATION BY EDICT.

WITH the previous consent from His Excellency PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR Knight of the Order of the Belgic Lion, Rear Admiral in the service of His Majesty the King of the Netherlands, Governor of Curaçao and its dependencies Bonaire and Aruba and Commander in Chief of the Military and Naval forces to the same, &c &c. &c.

DO Mrs. ANNA ELIZABETH GOUVERNEUR, Widow of C L PARKER, Testamentary Executrix, THEODORUS JUTTING, Esq. Testamentary Executor, and Messrs. ABM. DE MEZA, PHILIP ROBINSON, and ABM. DE VEER, JR. joint Executors in the Estate of CORTLAND LOUIS PARKER, Esq. deceased in this colony; hereby Notify to all and every persons or persons residing in this island, as well as elsewhere, who may conceive to have any action or pretention against the said Estate, that they are held bound to produce their said actions or pretentions, namely, those residing in this island within Eight days, and those residing abroad within the time of Twelve Months from this date to the aforementioned Executrix and Executors in order to be enabled to bring the said Estate to a final close and settlement.

The aforesaid Executrix and Executors, Summoning in their above mentioned capacities, all those who may remain deficient in complying with the above required production, before the Honourable Council of Civil and Criminal Justice of this island, to wit, the inland residents against the 25th May 1826 and those residing abroad, in the month of May 1827, in order, there to bring forward during the serving of the Roll, their actions or pretentions with the verifications there of, on pain of proceeding against the non appearers by default and deprivation of action.

Thus published for the first time in Fort Amsterdam and in William Town at Curaçao the 26th April 1826.
On the 4th May for the second time.
(Signed) FERGUSON, Sec. ad-int.
Translated by me,
M. RICARDO.
Sworn Int. & Trans.

May 5, 1826.

FOR SALE, FREIGHT OR CHARTER,
THE SCHOONER

CORNELIA.

Will be ready to load on Monday the 8th inst. Apply to the Master on board or at his House in Pietermaay, No. 14.
JOSEPH MOLLER.

Den 3den Mei 1826.

BEKENDMAKING.

ZYNE Excellentie de Schoutbynacht, Gouverneur dezer Eilanden, ten behoeve der Heeren Officieren enz. van Zyner Majesteits Zeemagt op deze station, noodig hebbende eene som van Vier honderd Vyf en Negentig Guldens Nederlandsch Courant, zal hoogdezelve Wissels voor dat bedrag op het Ministerie voor de Marine en Kolonien afgeven aan de genen dewelke verlangen mogen dezelve te verkrygen en daarvoor, by beslotene biljetten op den 8sten dezer, tot des middags te twaalf ure, ter Gouvernements Secretary inteleveren, den voordeeligsten koers zullen aanbieden.
De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Den 5den Mei 1826.

INGEVOLGE autorisatie van Zyne Excellentie den Schoutbynacht P. R. CANTZ'LAAR, Gouverneur dezes en onderhoorige Eilanden, &c. &c. &c. zal de Boekhouder en 1ste Commis waarnemende de werkzaamheden van het Ambt van Raad Contrarolleur der Financien by inschryving aan de meestbiedende verkoopen Wisselbrieven ten bedrage van ongeveer ƒ6000: 00 Nederlandsch Courant voor Militaire Tractementen en Soldyen, te trekken door Zyne Excellentie den Heer Gouverneur voornoemd, op, en betaalbaar by het Ministerie voor de Marine en Kolonien in 'sGravenhage op twee maanden zigt.

De inlevering der Billetten van inschryving zal plaats hebben van heden af tot uiterlyk op Maandag den 8sten dezer vóór twaalf ure, terwyl het antwoord op dezelve den daaraanvolgenden dag zal gegeven worden.
De Boekhouder en 1ste Commis,
J. PH. BOSCH.

Den 5den Mei 1826.

DE ondergeteekende Meester Zeilmaker alhier, voornemens zynde binnen kort te repatrieren, verzoekt al den genen, die eenige vorderingen ten zynen laste hebben, om dezelve in den loop van deze maand aan hem ter voldoening inteleveren; terwyl hy den genen die aan hem verschuldigd zyn oproept, om hunne rekeningen ten spoedigste te komen afdoen, ten einde alle onaangename gevolgen voortekomen.

Voorts biedt hy uit de hand te koop, tot zeer voordeelige pryzen: eenige goederen, Zeilmakers gereedschappen, &c.
P. GUIGNAN.

Lyst der sedert den 28sten April tot den 5den Mei aangebragte en onafgehaalde brieven.

Isabella Stegman	Rachel Cardozo
J. of A. Sasso	Isabelle Dinvelly
Dominga Alvarez	Sara Feryra
Samuel Hoheb Jr.	D. R. de *Merida*
Schon Nur	Dew. *M.* Schotborg J. Z
Jacob Levy *Maduro*	Anna Isabela Lourens
Dar Goenot	*M. de Mey* Schotborg
Davie de craster	H. Ricardo
Johans H. *Marcks*	David Henriquez
Benjamin Levy	J. Ancelmo Daza

Curaçao den 5den Mei 1826.
A. HELLMUND,
Belast met de Post directie.

CURAÇAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—MEI.

1. bark Emelie, Debrot, St. Thomas & Bonaire
3. golet Dos Amigos, Dominguez, Coro
—— Dolorita, Rozas, Rio de la Hacha
brik Navy, Davis, New York
5. golet Matilde, Briche, St. Thomas
—— Anita, Hansen, St. Jans Baai

UITGEKLAARD—APRIL.

29. golet Teresa, Rekwester, Pto. Cabello
—— Madison, Leboffe, Zee
—— *Maria Carolina*, Rotjes, Aruba
—— *Madison*, De Lange, St. Thomas
—— *Maria*, De Jezus, *Maracaybo*

MEI

3 bark *Maria Manuela*, Fernandez, Coro
5. golet El Carnesion, Gianne, Zee
—— Diana, Gianne, La Guayra

EVANGELISCHE KERK.

Zondag den 7den Mei, ten 9 ure.
Predikdienst door Ds. J. Muller, J. A. Z.

☞ Het gewigt van het Brood is hetzelfde als in de voorledene Week 19 en 20 Oncen.

Op Zondag ll. is van St. Eustatius alhier aangekomen, Z. M's. Brik de Kemphaan, gekommandeerd door den kapitein luitenant van Ryn.

In de boodschap van den President der V. S. van Noord Amerika, welke gedeeltelyk op de laatste bladzyde van dit nummer breedvoerig geplaatst is, vinden wy dat de President vele tegenwerpingen maakt, wegens den bedreigden aanval der Colombianen en Mexikanen op Cuba en Porto Rico. Het is het belang van Noord Amerika niet dat Cuba van gouvernement verandert; men vreest dat wanneer zulks het geval moet zyn, dat gemeld eiland of door eene andere Europische mogenheid in bezit zal genomen worden, of in het lot van St. Domingo zal moeten deelen. Het belang van Noord Amerika is dat Spanje hetzelve zal blyven behouden, want in hare hand kan het voor niemand schadelyk worden. Cuba in de mond van de Golf van Mexico gelegen, beheerscht al de stroomen die in deze zee uitloopen en de havens aan dezelve. Het moet dus in het bezit van eene natie blyven, welke geheel verzwakt is en er niets mede kan uitvoeren, bygevolg kan het in geene betere handen zyn, dan in die van Spanje.

Met hetzelfde oogmerk heeft, in het verledene jaar, de Amerikaansche ambassadeur Clay, aan het hof van Rusland, eene nota aan den keizer ingeleverd, waarin hy aantoont, den neteligen toestand van Cuba en Porto Rico, wanneer Spanje blyft volharden, in hare weigering, om de onafhankelykheid van de Zuid Amerikaansche Staten te erkennen; het belang dat de natien in het algemeen moeten stellen, dat Spanje in het bezit van die eilanden blyft; en de groote nadeelen, welke anderzints de gevolgen van zullen zyn. Hierin verzoekt hy de goede diensten van het Russische kabinet af by het hof van Spanje, om Ferdinand te bewegen, de gemelde Staten onafhankelyk te verklaren, om daardoor Cuba te behouden.

De graaf van Nesselrode heeft hierop geantwoord, dat Z. M. de keizer volkomen instemt, dat het van het grootste belang is, voor het gansche menschdom, dat Cuba voor de Spanjaarden blyft, en dat Z. M. hierin behulpzaam zal zyn; maar wegens de vry verklaring van Zuid Amerika, dat Z. M. eerst hierover de gevoelens van den koning van Spanje moest vernemen, en zyne hooge bondgenooten van het Heilig Verbond raadplegen.

Uit dit antwoord straalt genoeg door de onopregtheid van den Russischen minister. Men ziet tevens dat het niet alleen wegens de liberale gevoelen is, dat het gouvernement der Vereenigde Staten de onafhankelykheid van Zuid Amerika zoo zeer begunstigd heeft, maar dat het bevreesd was dat Spanje door verloop van tyd te magtig zou worden; en dat het dus hun belang was Spanje te verzwakken.

Uit reeds gemelde boodschap van den President, ontwaren wy met veel genoegen, dat de afgezant der Vereenigde Staten aan het kongres van Panama, aan de vrye Zuid Amerikaansche Staten zal verzoeken, de vrye uitoefening van Godsdienst voor de ingezetenen der Vereenigde Staten, van welke gezindheden zy ook zyn mogen, wanneer zy zich in de nieuwe Republieken bevinden, en dat gemelde afgevaardigde aan deze Staten zal doen zien, welke voordeelen eene algemeene verdraagzaamheid aan de Vereenigde Staten aangebragt heeft, en hen tevens zal aanmanen, om in dit opzigt het voorbeeld van Noord Amerika te volgen.

Volgens de uittrekselen der Amerikaansche nieuwspapieren welke wy in dit nummer geplaatst hebben, zullen onze lezers bemerken, dat het bevestigd wordt, dat de zending van lord Wellington naar St. Petersburg, andere oogmerken heeft, dan gelukwensching aan keizer Nicholas by zyne aankomst op den troon van Rusland.

Hierby komt nog het uittreksel van een Weekblad van St. Kits, van den 25sten ll. waarmede wy beleefdelyk begunstig zyn geworden, behelzende een berigt op goed gezag, dat Admiraal Lord Exmouth benoemd is tot opperbevelhebber van eene vloot in de Middellandsche Zee, en dat hy orders bekomen heeft, om naar die station te vertrekken, zoodra er eene zeemagt, evenredig naar de gewigtige diensten, welke hy belast is te verrigten, gereed zal zyn om zee te kiezen. De vertoning van superioriteit der zeemagt van Groot Brittanje mag zyn en is zekerlyk noodzakelyk om klem te geven aan de belangryke onderhandelingen van den hertog van Wellington te St. Petersburg, en daarom wordt het eene zaak van staatkundige voorzigtigheid, dat de dappere admiraal, zoo spoedig als de oorlog schepen, waarover hy bevel zal voeren, gereed zyn te kunnen vertrekken, op zyne bestemming zou zyn. Zyne vertoning mag oorlog voorkomen; en wanneer oorlog onvermydelyk is, zal zy Engeland eene hoogere magt geven in de Levant.

Sedert de herstelling van den absoluten koning op den troon van Spanje, heeft men zoo wel in de hoofdstad als in de provintien van dat land, het onderwys van kinderen aan het bestier van de geestelyken overgelaten, om dat men de schoolonderwyzers niet vertrouwde met de opvoeding der kinderen, wyl men vreesde dat zy hunne leerlingen, naar de grondstellingen der constitutie zouden onderwyzen. Ten gevolge hiervan zyn de meeste van hunne posten afgezet en velen verbannen geworden, om dat zy als konstitutioneelen aangemerkt werden.

De kinderen werden dan in kloosters opgetogen; en daar er op eenige kleine plaatsen geene monnikken kloosters waren, zoo hadden vele ouders ook hunne kinders naar nonnen kloosters gezonden, om daar hun onderwys te genieten en de kerk ceremonien te leeren.

Thans vindt men in de Engelsche couranten een dekreet, uitgevaardigd door den koning van Spanje, behelzende het verbod, dat geene groote jongens of jongens boven de twaalf jaren oud, voortaan in de vrouwen kloosters mogen opgevoed worden, om dat er vele ongeregeldheden in dat opzigt plaats hebben gehad.

Het blykt thans uit alle handelwyzen van het Fransche gouvernement ten opzigte van het onderwys der jeugd dat alle deszelfs pogingen daar heen strekken, om alle verlichting tegen te gaan en het volk even zoo ver als de Spaansche natien thans is, te brengen.

Zoo worden in scholen in Frankryk byna geene pryzen meer uitgedeeld aan de leerlingen die het meest gevorderd zyn in kunsten of wetenschappen, of die zich door een goed zedelyk gedrag verdienstelyk gemaakt hebben, maar wel aan den genen, die naauwkeurig de kerk plegtigheden by gewoond hebben, en de meeste kerkgebeden van buiten kunnen opzeggen; het komt er dus weinig op aan, of zy van een goed en zedig gedrag zyn; zoo dat op deze wyze in Frankryk allen slyt en yver voor konsten en wetenschappen moet uitgedoofd worden, en men zich alleen met werken van devotie zal bemoeyen.

UITTREKSELS VAN AMERIKAANSCHE NIEUWSPAPIEREN.

New York, April 7.

De Russische ambassadeur, graaf Lieven, is op den morgen van den 3den Maart van Londen naar St. Petersburg vertrokken. De reden van zyn vertrek is niet bekend; en het gerucht dat hy zou terug geroepen zyn heeft veel onrust veroorzaakt.

Het gerucht in de Courier van den 8sten Maart geplaatst, wegens de herstelling op den troon van Zweden, van dien welke men deszelfs wettigen opvolger noemt, wordt gegeven zonder voor de waarschynelykheid van hetzelve te waarborgen.

In het algemeen is de rust van Europa naar alle waarschynelykheid lang niet meer zoo zeker dan men voorspeld heeft.

Volgens berigt aangebragt door den kapitein van een Russisch vaartuig, welke schipbreuk geleden heeft, zou den keizer Nicholas en 90 van zyne edellieden vermoord geworden zyn; en is Konstantyn tot keizer geproclameerd. Eene vergelyking van de dagteekeningen bewyst de ongegrondheid van dit verhaal, maar het toont echter aan door het geloof welke men gaarne hecht aan zoodanige ydele geruchten, dat de toestand van Rusland zeer hagchelyk is.

Londen, 8sten Maart.—Een private brief van Hamburg in de *Pilote* (Fransche dagblad) geplaatst, doet ons vermoeden, dat men voorneemens is, den wettigen opvolger op den troon van Zweden te herstellen. Men zegt dat prins Gustaaf, zoon van den graaf Goltorp, de gewezene koning van Zweden te St Petersburg is, waar hy de strikste incognito houdt, terwyl wy verzekerd zyn, dat Karel Jan zich thans in de grootste ongerustheid bevindt. Het lot van Bernadotte maakt zekerlyk eene zeldzame uitzondering uit, van al de andere generaals van Bonaparte die met hem geklommen en gevallen zyn; maar er waren omstandigheden, welke des tyds als voldoende beschouwd werden, om deze uitzondering te regtvaardigen, en het is zekerlyk zeer onwaarschynelyk, dat op dit tydstip eenige herziening van die omstandigheden of van het besluit hetwelke men van dezelven genomen had, in weifeling zal gebragt worden.

Het gerucht liep te Parys dat Madrid het tooneel was van vele wanorders, en dat de hertog de L'Infantado van het ministerie ontslagen is.

Niettegenstaande de tegenstrydige berigten geplaatst in de Oostenryksche waarnemer, is het van alle gewesten bevestigd geworden, dat het beleg van Missolonghi opgebroken is en dat Pacha naar Patras is terug gekeerd. De Moreoten, door de afpersingen en verwoestingen van de Egyptenaren tot wanhoop gebragt, hebben de wapens opgevat, en 4,000 man onder het bevel van Colocotroni hebben Tripolizza ingesloten.

Het wederverschynen van Lord Wellington op het diplomatieke tooneel van Europa, heeft veel opziens in Duitschland verwekt. Er bevinden zich onder het gevolg van deze groote personagdje, mennen van de uitstekendste verdiensten, die allen gewigtige posten als afgevaardigden bekleed hebben. Men zegt dat de hertog zich niet zal ophouden met uitstellende en ontwykende antwoorden, en dat hy van het Russische kabinet verwacht, een besluit, hetwelke een einde zal maken aan alle onzeker heid wegens vyandelykheden tegen de Porte.

Men denkt dat zyne instructie een nieuw plan behelst, wegens de verdeeling van Europisch Turkyen, ingeval de Divan alle schikkingen van de hand wyst. Anderen veronderstellen dat de hertog zal voorstellen als een onveranderlyke grondslag van alle onderhandelingen, het voortdurende bestaan van het Turksche ryk, en het afscheiden van Griekenland als een onafhankelyke staat; en op dezen grondslag een nieuw stelsel te vormen van het evenwigt van de Europische magt.

Extract from the Saint Christopher Advertiser and Weekly Intelligencer of the 25th April 1826.

"By the 1st March Mail, arrived on Saturday night, the 22d, a Morning Paper says, "We are informed from good authority, that Admiral Lord Exmouth has been appointed Commander in Chief in the Mediterranean, and that he has received orders to proceed to that station, as soon as a naval force can be got ready for sea, equal to the important services which his Lordship has been directed to perform. The demonstration of the naval superiority of Great Britain may be and certainly is necessary to give effect to the important negotiations of the Duke of Wellington at St. Petersborg, and it therefore becomes a matter of state prudence that the gallant admiral for his destination should be as speedy as the men of war, of which he is to be Commander, can be sent to sea.—This demonstration may prevent war, and if war be unavoidable, it will give England a commanding superiority in the Levant."

FROM AMERICAN PAPERS.

New York, April 1.

The annexed notice was issued by the British Consul at Havre on the 9th of February:

"The British Consul in this city has received official notice from his Government, that the two treaties published in a Brazilian paper, and signed by Sir Chs. Stuart, Ambassador from Great Britain to Rio Janeiro, one of which is a treaty of commerce, and the other relating to the slave trade, have not been ratified by his Britannic Majesty, and will not be until some important alterations have been made in them."

The funeral procession, with the corpse of the Emperor Alexander, set out from Taganrock on the 7th Jan. It was to proceed 50 or 60 versts, about forty miles a day, and would reach Moscow the 12th Feb. and Petersburgh before the 24th of March, on which day, the anniversary of his accession to the throne, the solemn ceremony of his interment was to take place.

Poland, (Warsaw) Jan. 24.—Our city enjoys an outward tranquillity, but the silence of the authorities, and letters from Russia, make well informed people uneasy. It is said that the son of Prince Lapuchin, President of the Council of State, is one of the persons arrested at Petersburgh, and that Prince Obelenski has avowed himself the author of the death of the brave Miloradowitch. No Pole is implicated, in the least, in this plot, where so many great Russian names figure. The army of the south does not yet appear to have altogether submitted. It is said that several corps have refused to take the oath to the new Emperor. There is a report, that a colonel, who was haranguing his regiment to induce them to take the oath, was killed with a sword, by a major of the same regiment, a member undoubtedly of the grand conspiracy. This major has thrown himself into the city of Kiew, where he is blockaded. (This news is perhaps the same as that of the rebellion of Mouravieff. This chief wished perhaps to take possession of Kiew, which has some ancient fortifications: but it is known already that his projects did not succeed.—[Note of the French Editor]

Letters from Constantinople inform that on the 3d of January, there was an extensive conflagration in the suburb Galata, inhabited principally by Christians, and that a thousand shops and fifteen hundred houses were destroyed, causing a loss of fifteen millions of piastres. The fire is attributed to the agency of the Janissaries.

We do not yet know how to explain the embarrassment of the Pacha of the Egyptians. Some days since, it was said that Colocotroni had made two fruitless attacks upon Tripolitza, and that this place had since been closely blockaded. The partisans of the Turks in Zante, who could not deny these facts, consoled themselves by saying, that the Egyptian garrison of Tripolitza, which was 2500 men strong, well disciplined and provisioned, and had Austrian and French artillerists, who were enrolled by Generals Boyer and Livron, might hold out all winter, and that in the spring it would be reieved by fresh troops from Egypt.—They were living in this hope, when letters from the continent brought us the information of the taking of Tripolitza, which happened on the night of the 27th and 28th of December. Colocotroni, reinforced by four companies of *Factitians*, taken from Col. Fabvier's regiment, having blown up one of the gates of Tripolitza, threw himself into the place at the head of 7000 Greeks. The combat was obstinate. The Egyptians and the negroes from Darfour, thrown into the castle situated on a height, were burnt alive there by order of Colocotroni, in retaliation for the churches they have burnt, the monks and priests they have martyred, and the women and children they have dragged into slavery. Thirty six foreign officers, who escaped the flames, have been spared for a time, to be marched and shown from village, as infamous apostates, who forgetting their title of Christians, have enlisted in the service of the Turks, and shared in all their crimes. We presume that those among these miserable beings who survive this species of expiation, will be thrown into the first ship which will take the charge of transporting them back to Christendom.

April 7.

The Spanish consul at Gibraltar has given notice that the Algerine corsairs attack all Spanish vessels.

From Frankfort they write, that a grand park of artillery had left Olmutz, and that troops were assembling at Lemberg; several regiments had been drawn from different garrisons, and were marching for Moldavia.

Spain.—Accounts from Madrid of the 23d of Feb. state, that letters received from Bilboa, to the 27th Jan. mention, that serious disturbances had occurred there. Instructions had also broken out in Catalonia.

An extraordinary courier from Alicant, at Madrid, informed, that on the 19th of February col. Bazon, formerly political chief of Valencia, and an officer of considerable merit, had landed at Guardamar, a small fort near Alicant, at the head of about 100 men. After pillaging the town and the church, he threw himself into the mountains, on hearing that the Royalists volunteers were advancing against him. The government of Alicant sent 350 infantry in pursuit of this band. It is said that Bazati, second in command, and Selles, formerly commander of a free corps, famous for his excesses under the government, had fallen into the hands of the Royalists, and were shot

A letter from Madrid, of Feb. 20 states that a new conspiracy had just been discovered by the Police.

A letter from the same capital dat. Feb. 23d, says "a stranger presented himself before his majesty on the 19th instant, and informed him that Mina was in Spain; that it was an undoubtable fact. The king sent immediately for M. Rechaco, and told him what the stranger said. The superintendant of the police showed his majesty documents proving that Mina was then in England, or, at least, if he had left it, it was impossible the news of his departure and arrival in Spain, could be known in Madrid.—He at the same time showed his majesty other documents, which made it appear that in a few days some attempt from the Constitutionalists might be expected.

A letter from Madrid, Feb. 27 says "the band of Bazon has been surrounded by the Royalists volunteers from Murcia and Orihuela. The two brothers Bazon were taken on the 22d February, with 19th of their adherents. Six others, including lieut. col. Siles, had been killed. The rest were pursued in every direction.

By the ship Portia, from Lima, we learn that on the 20th November, the whole of the Chilian fleet sailed against the Island of Chiloe, with the President at their head.

It is announced on the authority of the Hamburgh Gazette, that a summer camp, to consist of 10,000 Swedish troops are to be formed in the environs of Stockholm.

Accounts from Cadiz to the 7th February, state that the regiment de Guias de Quesada had embarked for Havana; but it is worthy of notice, that it was necessary to employ the bayonet to compel the men to embark.

Frequent conferences are stated to have taken place between the British ambassador at Madrid and the Duke de l'Infantado upon the affairs of South America, and *a proclamation of its independence was to be issued.*

Extract of a private letter of the 10th Jan. from Corfu:—"The affairs of Greece go on better and better. Ibrahim Pacha did little mischief in his passage to go to Patras, but he lost about 2,000 men. Having reached Patrass, he attempted to march upon Tripolitza by Calavrytra to succour the garrison blockaded there, but he lost many men without being able to accomplish his object. Colocotroni, upon capturing that place, put the whole of the garrison to the sword. Ibrahim afterwards attempted a descent upon Salona and the white houses, but the Greeks attacked him so vigorously that but few of the men whom he had landed effected their escape to Patrass. Reschid Pacha having been obliged to send away the Albanese, on account of their conduct being equivocal, has now only 12 000 men, of whom 10,000 are Romeliots and 2 000 Egyptians, the latter being all that Ibrahim could send him. Every thing has been arranged between the Greek captains and the garrison of Missolonghi to fall at once in all directions upon the besiegers, who are encamped at the foot of the hills. The Peloponnesians rush to battle from all sides, and have recently afforded proofs of bravery and heroism. We learn by a British armed vessel, that 90 Greek ships are stationed from distance between Zante and Patras. It is rumoured that the Turkish fleet has been put to flight, and that several Greeks ships in the Adriatic are chasing three vessel of the Barbary States."

Havana, March 18.—The Guatemala Packet, arrived here last Saturday from Cadiz in 27 days. She reports that the Guerrero 74, and Zaphiro corvette, sailed in co. for this port, and we learn by the papers that the Algeciras and Loberano, (both 74's) were to follow shortly. You will of course, have heard by the way of England, of the King having formed a permanent Council of State, which is particularly charged with the affairs of this Island.

FROM AMERICAN PAPERS.

PANAMA MISSION.

WASHINGTON, MARCH 18, 1826.

The following Message from the President of the United States was yesterday communicated to the House of Representatives:

To the House of Representatives of the United States.

Washington, 15th March, 1826.

In compliance with the resolution of the House of the 5th ult. requesting me to cause to be laid before the House so much of the correspondence between the United States, and the new States of America or their ministers, respecting the proposed congress, or meeting of diplomatic Agents at Panama, and such information respecting the general character of that expected congress as may be in my possession, and as may in my opinion be communicated without prejudice to the public interest: and also to inform the House so far as, in my opinion, the public interest may allow, in regard to what objects the Agents of the United States are expected to take part in the deliberations of that Congress—I now transmit to the House a report from the Secretary of State, with the correspondence and information requested by the resolution.

With regard to the objects in which the Agents of the United States are expected to take part in the deliberations of that congress, I deem it proper to premise, that these objects did not form the only, nor even the principal motive for my acceptance of the invitation. My first and greatest inducement was, to meet in the spirit of kindness and friendship, an overture made in that spirit by three sister Republics of this hemisphere.

The great revolution in human affairs which has brought into existence nearly at the same time eight sovereign and independent nations in our own quarter of the globe, has placed the United States in a situation not less novel, and scarcely less interesting, than that in which they had found themselves by their own transition from a cluster of colonies to a nation of sovereign States. The deliverance of the Southern American Republics from the oppression under which they had been so long afflicted, was hailed with great unanimity by the people of this Union, as among the most auspicious events of the age. On the 4th of May, 1822, an act of congress made an appropriation of one hundred thousand dollars for such missions to the independent nations on the American continent, as the president of the United States might deem proper.

In exercising the authority recognized by this act, my predecessor, by and with the advice and consent of the Senate, appointed successively, ministers Plenipotentiary to the Republics of Colombia, Buenos Ayres, Chili, and Mexico. Unwilling to raise among the fraternity of freedom questions of precedency and etiquette, which even the European Monarchs had of late found it necessary in a great measure to discard, he dispatched those Ministers to Colombia, Buenos Ayres and Chili, without exacting from those Republics, as by the ancient principles of primogeniture he might have done, that the compliment of a Plenipotentiary Mission should have been paid *first* by them to the United States.

The instructions prepared under his direction to Mr. Anderson, the first of our ministers to the Southern continent, contain at much length the general principles upon which he thought it desirable that our relations, political and commercial with these, our new neighbours, should be established for their benefit and ours, and that of the future ages of our posterity. A copy of so much of these instructions as relates to these general subjects is among the papers now transmitted to the House. Similar instructions were furnished to the ministers appointed to Buenos Ayres, Chili, and Mexico; and the system of social intercourse which it was the purpose of those missions to establish from the first opening of our diplomatic relations with these rising nations, is the most effective exposition of the principles upon which the invitation to the Congress of Panama has been accepted by me, as well as of the objects of negotiation at that meeting in which it was expected that our Plenipotentiaries should take part.

The House will perceive that even at the date of these instructions, the first treaties between some of the southern Republics had been concluded, by which they had stipulated among themselves this diplomatic assembly at Panama. And it will be seen with what caution, so far as it might concern the policy of the U. States and at the same time with what frankness and good will towards those nation, he gave countenance to their design of inviting the United States to this high assembly, for consultation upon *American interests*. It was not considered a conclusive reason for declining this invitation, that the proposal of assembling such a Congress had not first been made by ourselves. It had sprung from the urgent, immediate and momentary common interests of the great communities struggling for independence, and, as it were, quickening into life. From them, the proposition to us appeared respectful and friendly; from us to them it could scarcely have been made, without exposing ourselves to suspicions of purposes of ambition, if not of domination, more suited to rouse resistance and excite distrust, than to conciliate favour and friendship. The first and paramount principle upon which it was deemed wise and just to lay the corner stone of all our future relations with them was *disinterestedness*: the next was cordial good will to them; the third was a claim of fair and equal reciprocity. Under these impressions, when the invitation was formally and earnestly given, had it even been doubtful whether any of the objects proposed for consideration and discussion at the Congress, were such as that immediate and important interests of the U. S. would be affected by the issue, I should nevertheless have determined, so far as it depended upon me, to have accepted the invitation, and to have appointed ministers to attend the meeting.

The proposal itself implied that the Republics by whom it was made, *believed*, that important interests of ours, or of theirs, rendered our attendance there desirable. They had given us notice that, in the novelty of their situation, and in the spirit of deference to our experience, they would be pleased to have the benefit of our friendly counsel. To meet the temper with which this proposal was made with a cold repulse, was not thought congenial to that warm interest in their welfare, with which the people and government of the Union had hitherto gone hand in hand through the whole progress of their revolution. To insult them by a refusal of their overture, and then inviting them to a similar assembly, to be called by ourselves, was an expedient which never presented itself to the mind. I would have sent ministers to the meeting had it been merely to give them such advice as they might have desired even with reference to *their own* interests, not involving ours. I would have sent them, had it been merely to explain and set forth to them our reasons for *declining* any proposal of specific measures to which they might desire our concurrence, but which we might deem incompatible with our interests or our duties. In the intercourse between nations, Temper is a missionary perhaps more powerful than talent, Nothing was ever lost by kind treatment; nothing can be gained by sullen repulses and aspiring pretentions.

But objects of the highest importance, not only to the future welfare of the human race, but bearing directly upon the special interests of this Union, *will* engage the deliberations of the Congress of Panama, whether we are represented there or not. Others, if we are represented may be offered by our Plenipotentiaries for consideration, having in view both these great results—our own interests, and the improvement of the condition of man upon earth. It may be, that in the lapse of many centuries no other opportunity so favourable will be presented to the Government of the United States, to subserve the benevolent purposes of Divine Providence, to Dispense the promised blessings of the Redeemer of mankind; to promote the prevalence, in future ages, of Peace on Earth, and Good will to Man, as will now be placed in their power, by participating in the deliberations of this Congress.

Among the topics enumerated in official papers, published by the Republic of Colombia, and adverted to in the correspondence now communicated to the House, as intended to be presented for discussion at Panama, there is scarcely one in which the *result* of the meeting will not deeply effect the interests of the United States. Even those in which the Belligerent States alone will take an active part, will have a powerful effect upon the state of our relations with the American, and probably with the principal European States. Were it merely that we might be correctly and speedily informed of the proceedings of the Congress, and of the progress and issue of their negotiations; I should hold it advisable that we should have an accredited agency with them, placed in such confidential relations with the other members as would ensure the authenticity, and the safe and early transmission of its Reports.

Of the same enumerated topics, are the preparation of a Manifesto, setting forth to the world the justice of their cause, and the relations they desire to hold with other Christian Powers; and to form a Convention of Navigation and Commerce, applicable both to the Confederated States and their Allies.

It will be within the recollection of the House, that immediately after the close of the War of our Independence, a measure, closely analogous to this Congress of Panama was adopted by the Congress of our Confederation, and for purposes of precisely the same character. Three Commissioners, with Plenipotentiary powers were appointed to negociate Treaties of Amity, Navigation and Commerce, with all the principle powers of Europe. They met, and resided for that purpose about one year at Paris; and the only result of their negotiations at that time was the first Treaty between the United States and Prussia, memorable in the diplomatic annals of the world, and precious as a monument of the principles, in relation to Commerce and Maritime Warfare, with which our country entered upon her career, as a member of the great family of independent nations. This treaty, prepared in conformity with the instructions of the American Plenipotentiaries, consecrated three fundamental principles of the foreign intercourse which the Congress at that period were desirous of establishing. First, equal reciprocity and the mutual stipulation of the privileges of the most favored nation, in the commercial exchanges of peace. Secondly, the abolition of private war upon the ocean; and, thirdly, restrictions favourable to Neutral Commerce, upon Belligerent practices, with regard to contraband of war, and blockades. A painful—it may be said a calamitous experience of more than forty years, has demonstrated the deep importance of these same principles to the peace and prosperity of this nation, and to the welfare of all Maritime States, and has illustrated the profound wisdom with which they were assumed as cardinal points of the policy of the Union.

At that time, in the infancy of their political existence under the influence of those principles of liberty and of right, so congenial to the cause in which they had just fought and triumphed, they were able but to obtain the sanction of one great and philosophical, though absolute sovereign of Europe, to their liberal and enlightened principles. They could obtain no more. Since then, a political hurricane has gone over three fourths of the civilized portions of the earth; the desolation of which, it may with confidence be expected, is passing away, leaving at least, the American atmosphere purified and refreshed. And now, at this propitious moment, the new born nations of this hemisphere, assembling by their representatives, at the Isthmus between its two Continents, to settle the principles of their future international intercourse with other nations, and with us:—ask, in this great exigency, for our advice upon those very fundamental maxims which we from our cradle had first proclaimed, and partially succeeded to introduce into the code of National Law.

Without recurring to that total prostration of all neutral and commercial rights, which marked the progress of the late European wars, and which finally involved the United States in them; and, adverting only to our political relations with those American nations, it is observable, that while in all other respects, those relations have been uniformly, and without exception, of the most friendly and mutually satisfactory character, the only causes of difference and dissension between us and them, which ever have arisen, originated in those never failing fountains of commercial favour towards other nations, licentious privateers, and paper blockades. I cannot, without doing injustice to the Republics of Buenos Ayres and Colombia, forbear to acknowledge the candid and conciliatory spirit, with which they have repeatedly yielded to our friendly representations and remonstrances on these subjects. In repealing discriminative laws which operated to our disadvantage, and in revoking the commissions of their privateers—to which Colombia has added the magnanimity of making reparation for unlawful captures by some of her cruiser, and of assenting, in the midst of war, to treaty stipulations, favourable to neutral navigation. But the recurrence of these occasions of complaint has rendered the renewal of the discussions which result in the removal of them necessary, while in the mean time, injuries are sustained by merchants and individuals of the United States, which cannot be repaired, and the remedy lingers in overtaking the pernicious operation of the mischief. The settlement of general principles pervading with equal efficacy all the American States, can alone put an end to these evils, and can alone be accomplished at the proposed assembly.

If it be true that the noblest treaty of peace ever mentioned in history, is that by which the Carthaginians were bound to abolish the practice of sacrificing their own children, *because it was stipulated in favor of human nature*, I cannot exaggerate to myself the unfading glory with which these United States will go forth in the memory of future ages, if by their friendly counsel, by their moral influence, by the power of argument and persuasion, alone they can prevail upon the American nations at Panama, to stipulate, by general agreement among themselves, and so far as any of them may be concerned, the perpetual abolition of private war upon the ocean. And if we cannot yet flatter ourselves that this may be accomplished as advances toward it, the establishment of the principle that the friendly flag shall cover the cargo, the curtailment of contraband of war, and the proscription of fictitious paper blockades, engagements which, we may reasonably hope, will not prove impracticable, will, if successfully inculcated, redound proportionably to our honor, and drain the fountain of many a future war.

(To be continued)

Den 28 ten April 1826.

DE Neger JUAN ASCENSION, Slaaf van de ondergeteekende, thans voortvlugtig zynde, waarschuwt zy elk en een' iegelyk om gemelden Neger niet te herbergen of in zyne voortvlugtigheid eenigermate behulpzaam te zyn, daar zy, zonder de minste oogluiking, elk die zich hieraan zoude mogen schuldig maken, ter plaatze, waar het behoort, zal aanklagen, ten einde tegen hen, ingevolge de hierop, in deze kolonie bestaande wetten, worde geprocedeerd. Tevens looft de ondergeteekende eene aanzienlyke belooning uit aan den genen die gemelden voortvlugtigen Neger mogt opvatten en by de ondergeteekende opbrengen

DEW. CAREL VAN DER MEULEN.

TE KOOP.

Op Zeelandia 2600 Klinkers.

TE KOOP.

By AUGUST MULLER, Versche Stoksche en Edammer Kasen.